

УДК 347.734:336.719.2
DOI 10.32782/2523-4269-2023-83-56-60

Устінова-Бойченко Ганна Миколаївна,

кандидат юридичних наук, доцент

(Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кривий Різ)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5821-3832>

Юнацький Мар'ян Олегович,

кандидат економічних наук, доцент

(Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кривий Різ)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2093-716X>

Абдель Фатах Анна Станіславівна,

(Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кривий Різ)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9494-7614>

ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ АСПЕКТ РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО РОЗКРИТТЯ БАНКІВСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ

Статтю присвячено дослідженню процесуальної процедури розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних і фізичних осіб. Належне зберігання та розкриття інформації, що містить банківську таємницю, є запорукою успішного правового суспільства. На законодавчому рівні чітко врегульовані всі аспекти зберігання банківської таємниці та підстави розкриття зазначених даних. Судова процедура – один зі способів зобов'язання банківських установ розкрити відповідним суб'єктам необхідний обсяг банківської інформації. Авторами проаналізовано порядок відкриття провадження по справам про розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних і фізичних осіб, визначення підсудності, подання заяви, судовий розгляд тощо. Було запропоновано внести зміни до цивільного процесуального законодавства з метою конкретизувати перелік суб'єктів, котрі можуть звертатися до суду з подібною заявою.

Ключові слова: банківська таємниця, окреме провадження, розкриття банківської таємниці, коло суб'єктів, які мають право вимагати розкриття інформації, що містить банківську таємницю, судовий розгляд.

Постановка проблеми. Нематеріальні блага будь-якої фізичної чи юридичної особи знаходяться під захистом держави, яка повинна мати розгалужену нормативну-правову базу регулювання подібних правовідносин. Банківська таємниця належить до інформації, що є нематеріальним благом, обов'язок зберігання якої покладається на відповідні суб'єкти, котрі отримали її внаслідок надання певних фінансових чи інших подібних послуг. Потреба в отриманні інформації, яка становить банківську таємницю, державними органами влади чи іншими повноважними суб'єктами може ставити під загрозу належний захист банківської таємниці, оскільки її розкриття й оприлюднення має незворотний характер. Порядок порушення цивільної справи про розкриття інформації, що містить банківську таємницю, визначення кола суб'єктів, які можуть бути ініціаторами процесу, визначення підсудності та вчинення інших процесуальних дій має здійснюватися з дотриманням процесуального законодавства та відповідно до норм матеріального права, котрі регулюють правовідносини щодо інформації, яка містить банківську таємницю. Належне зберігання та розкриття банківської таємниці неодноразово стало предметом наукового інтересу фахівців юридичних та економічних галузей знань, але цивільній судовій процедурі прийняття рішення про розкриття інформації, що містить банківську таємницю щодо фізичних чи юридичних осіб, уваги приділялося недостатньо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика банківської таємниці досліджувалася багатьма науковцями. Серед українських учених, котрі розглядали це питання, можна виділити Д.О. Гетманцева, В.В. Комарова, Ю.Ю. Козакова, В.Л. Кротюк. Однак дослідження цивільного судочинства з розгляду справ про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних чи фізичних осіб є недостатнім, зокрема: визначення суб'єктів – ініціаторів процесу, підсудності, порядок відкриття провадження, набрання рішенням законної сили тощо, тому важливим і необхідним є більш детальне вивчення вказаних аспектів.

Метою статті є дослідження інституту розкриття банком інформації, що містить банківську таємницю, щодо юридичної або фізичної особи.

Виклад основного матеріалу. Важливою складовою частиною економіки будь-якої держави є банківська система, стабільність та ефективність функціонування якої забезпечує держава, створюючи відповідні умови та встановлюючи гарантії банківської діяльності. Важливим у системі гарантій банківської діяльності є забезпечення захисту інформації, що містить банківську таємницю, від оприлюднення та незаконного розкриття й використання. Саме тому розкриття інформації, яка містить банківську таємницю щодо фізичних і юридичних осіб, має здійснюватися виключно на підставах, в обсягу та в порядку, передбачених законом [1, с. 278].

Банківська таємниця захищає інтереси власників коштів, котрі не бажують афішувати свої капітали, від різних зловживань державних інстанцій при отриманні таємних відомостей про операції банківських клієнтів. Водночас обмежений режим доступу до інформації сприяє її приховуванню і здійсненню діяльності без публічного контролю і, зокрема, легалізації «брудних» грошей. Тобто банківська таємниця – категорія багатогранна. Їй притаманні правові, соціально-економічні, політичні, міжнародні, психологічні й етичні аспекти [2, с. 25–26].

Проблема розкриття банківської таємниці полягає у тому, що банківські установи намагаються захистити своїх клієнтів, щоб зберегти їх довіру. Однією з гарантій захисту банками такої інформації є обов'язок державних органів суворо дотримуватися порядку розкриття банківської таємниці банками, який включає необхідність дотримуватися меж компетенції відповідного органу в обсязі запитуваної інформації, а також установлені законом форми запиту. Сьогодні коло суб'єктів, котрі мають право вимагати безпосередньо від банку розкриття інформації, що містить банківську таємницю, законодавчо обмежено. Відповідно до положень ст. 1076 ЦК, банк гарантує таємницю банківського рахунка, операцій за рахунком і відомостей про клієнта. Відомості про операції та рахунки можуть бути надані тільки самим клієнтам або їхнім представникам. Іншим особам, у тому числі органам державної влади, їхнім посадовим і службовим особам, такі відомості можуть бути надані виключно у випадках і в порядку, встановлених Законом України «Про банки та банківську діяльність» [3, с. 32].

Відповідно до Закону України «Про банки та банківську діяльність» банківська таємниця – це інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин із ним або стала відомою третім особам при наданні послуг банку або виконанні функцій, визначених законом. Банківською таємницею, зокрема, є: відомості про банківські рахунки клієнтів, у тому числі кореспондентські рахунки банків у Національному банку України, інформація про операції, проведені на користь чи за дорученням клієнта, вчинені ним правочини, фінансово-економічний стан клієнтів, інформація про організацію та здійснення охорони банку й осіб, котрі перебувають у приміщеннях банку, інформація про організаційно-правову структуру юридичної особи – клієнта, її керівників, напрямки діяльності, відомості стосовно комерційної діяльності клієнтів чи комерційної таємниці, будь-якого проекту, винаходів, зразків продукції та інша комерційна інформація, інформація щодо звітності по окремому банку, за винятком тієї, що підлягає опублікуванню, коди, які використовуються банками для захисту інформації, інформація про фізичну особу, котра має намір укласти договір про споживчий кредит, отримана під час оцінки її кредитоспроможності, інформація про організацію та здійснення інкасації коштів та/або перевезення валютних цінностей, інформація про банки чи клієнтів банків, що збирається від банків під час здійснення банківського нагляду, валютного нагляду, нагляду (оверсайту) платіжних систем і систем розрахунків, а також нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, інформація про банки чи клієнтів банків, отримана Національним банком України відповідно до міжнародного договору або за принципом взаємності від органу банківського нагляду іншої держави, рішення Національного банку України про застосування заходів впливу, крім рішень про накладення штрафів, про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку [4].

Інформація щодо юридичних і фізичних осіб, що становить банківську таємницю, розкривається банками у виключних випадках на вимогу обмеженого кола суб'єктів, у тому числі за рішенням суду. Розкриття інформації, яка становить банківську таємницю, за рі-

шенням суду має певні особливості, оскільки у такій ситуації недостатньо тільки направлення запиту, потрібно ще й провести судовий розгляд для постановлення судового рішення.

Розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, на вимогу суду може відбуватися у зв'язку з розглядом судами різних юрисдикцій: цивільної, кримінальної, господарської й адміністративної. Суд при здійсненні правосуддя має право витребувати необхідні докази, що мають значення для розгляду та вирішення справи, у тому числі й документи, що містять інформацію, яка становить банківську таємницю. Суд може вимагати від банку надання інформації про стан рахунків клієнта банку, банківських операцій, які були проведені за рахунками клієнта, та інші відомості, що мають значення для розгляду та вирішення справи, яка знаходиться у провадженні суду [1, с. 286].

Розгляд справ про розкриття банками інформації, що містить банківську таємницю, щодо юридичних і фізичних осіб у цивільному судочинстві відбувається у порядку окремого провадження. У зазначеній категорії справ відсутній спір про право матеріальне, але є необхідність вирішити певне питання, яке має важливе значення для реалізації прав, свобод та інтересів осіб.

У порядку цивільного судочинства вирішується питання про розкриття банками інформації, що містить банківську таємницю, яку не можна плутати й «ототожнювати» з війською документів, котра здійснюється у порядку кримінального судочинства, на чому наголосив Верховний Суд України в узагальненні судової практики розгляду справ про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю [5].

При відкритті провадження у справі виникає питання щодо визначення суб'єктів, котрі можуть звертатися із заявою про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних і фізичних осіб. Така невизначеність викликана тим, що Цивільний процесуальний кодекс України не встановлює кола суб'єктів, котрі можуть бути ініціаторами зазначеної категорії справ. Керуючись принципом «доступу до правосуддя», можна дійти висновку про те, що необмежене коло суб'єктів може звертатися до суду з такою заявою, проте, враховуючи, що інформація, яка містить банківську таємницю, має режим інформації з обмеженим доступом, а заява про її розкриття подається до суду у випадках, встановлених законом, склад суб'єктів, наділених правом доступу до такої інформації, у тому числі й за рішенням суду, слід визнати обмеженим. Доцільно буде вважати, що суд може у порядку окремого провадження розглядати справи про розкриття інформації, котра містить банківську таємницю, за заявою: а) осіб, які мають право на отримання інформації, що містить банківську таємницю, але за законом не наділені правом безпосереднього звернення до банку з вимогою про її розкриття, б) осіб, наділених правом безпосереднього звернення до банку із заявою про розкриття банківської таємниці, у випадку відмови банку в задоволенні такої вимоги [1, с. 290].

Визначені у Законі України «Про банки та банківську діяльність» суб'єкти, котрі мають право безпосередньо звертатися до банку для розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, можуть отримати лише обмежену інформацію з урахуванням виконуваних ними функцій і з питань, зазначених у відповідному законі стосовно визначених суб'єктів. Таким чином, при відмові банку у наданні таким суб'єктам обмеженої інформації, яку вони мають право отримати за безпосе-

реднім зверненням до банку, а також у разі необхідності отримання інформації, що виходить за межі функцій суб'єктів, котрі мають право вимагати безпосередньо від банку розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, вони мають право на звернення до суду у порядку, передбаченому Цивільним процесуальним кодексом України [6].

Для порушення цивільної справи про розкриття інформації, що містить банківську таємницю, щодо юридичних або фізичних осіб подається заява за місцезнаходженням банку, який обслуговує таку юридичну або фізичну особу. Така заява може бути подана будь-якою особою, проте інтерес особи має бути обґрунтований у заяві з посиланням на законодавчі положення, що надають відповідні повноваження, або із зазначенням прав та інтересів, які порушено [7, с. 618]. У цивільному процесуальному законодавстві передбачається імперативна підсудність порушення та розгляду зазначеної категорії справ.

Оскільки розкриття банківської таємниці може здійснюватися безпосередньо банками або на підставі рішення суду та виключно на підставі і у порядку, передбачених законом, суд повинен розмежовувати ці підстави, коло суб'єктів, уповноважених на отримання відповідної інформації та її обсягу, у зв'язку із цим при розгляді справи слід ураховувати положення Податкового кодексу України та спеціальних законів [6].

Враховуючи зміст ст. 95 Цивільного кодексу України, такі заяви можуть бути подані й за місцезнаходженням філії, представництва, іншого структурного підрозділу цього банку, котрі здійснюють банківську діяльність від імені банку й обслуговують юридичну або фізичну особу. Банківська таємниця безпосередньо пов'язана з банківською діяльністю (здійсненням банківських операцій), тому, на відміну від філії, представництво не може обслуговувати юридичну та фізичну особу, адже здійснює лише представницькі функції, а відділення банку перебуває або на його балансі, або на балансі філії [6].

Ініціатором порушення цивільної справи, тобто заявником, може бути будь-яка особа, котра має право на отримання інформації, яка містить банківську таємницю, але за законом не наділена правом безпосереднього звернення до банку з вимогою про її розкриття, особи, наділені правом безпосереднього звернення до банку із заявою про розкриття банківської таємниці, у випадку відмови банку в задоволенні такої вимоги.

Заінтересованими особами виступають банк, а також фізична чи юридична особа, щодо яких вимагається розкриття відповідної інформації.

Заява про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичної або фізичної особи, крім загальних реквізитів, повинна містити: 1) найменування суду, до котрого подається заява, 2) ім'я (найменування) заявника й особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, що містить банківську таємницю, їх місце проживання або місцезнаходження, а також ім'я представника заявника, коли заява подається представником, 3) найменування та місцезнаходження банку, який обслуговує особу, щодо котрої необхідно розкрити банківську таємницю, 4) обґрунтування необхідності й обставини, за яких вимагається розкрити інформацію, що містить банківську таємницю, щодо особи, із зазначенням положень законів, котрі надають відповідні повноваження, або прав та інтересів, які порушено, 5) обсяги (межі розкриття) інформації, що містить банківську таємницю, щодо особи та мету її використання [8].

Заявник до заяви обов'язково повинен додати докази на підтвердження обставин, викладених у заяві, відомості про суб'єкта, щодо рахунку якого розкривається банківська таємниця (ім'я (найменування) особи, місце проживання або місцезнаходження цієї особи), обставини, якими заявник обґрунтовує свої вимоги, а також інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Обставини, якими обґрунтовується необхідність розкриття банківської таємниці, мета і межі її розкриття залежать від суб'єкта звернення, його статусу, мети та завдань його діяльності, виконуваних функцій і компетенції, що закріплено у Законі України «Про банки і банківську діяльність». Предмет доказування у справах про розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, і становитимуть вищезгадані обставини: мета використання інформації, що містить банківську таємницю, обсяги (межі розкриття) інформації, яка містить банківську таємницю [9, с. 183].

Відповідно до ст. 349 Цивільного процесуального кодексу України справа про розкриття банком інформації, котра містить банківську таємницю, розглядається у п'ятиденний строк із дня надходження заяви у закритому судовому засіданні з повідомленням заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття банківської таємниці, та банку, а у випадках, коли справа розглядається з метою охорони державних інтересів і національної безпеки, – з повідомленням лише заявника. Неявка у судові засідання без поважних причин заявника та (або) особи, щодо якої вимагається розкриття банківської таємниці, чи їх представників або представника банку не перешкоджає розгляду справи, якщо суд не визнав їхню участь обов'язковою. Якщо під час розгляду справи буде встановлено, що заява ґрунтується на спорі, який розглядається у порядку позовного провадження, суд залишає заяву без розгляду та роз'яснює заінтересованим особам, що вони мають право подати позов на за-

гальних підставах. У разі обґрунтованості заяви та її задоволення ухвалене судом рішення підлягає негайному виконанню. Копії рішення суд надсилає банку, що обслуговує юридичну або фізичну особу, заявнику й особі, щодо якої надається інформація. Особа, щодо якої банк розкриває банківську таємницю, або заявник мають право у п'ятиденний строк оскаржити ухвалене судом рішення до апеляційного суду в установленому порядку. Оскарження рішення не зупиняє його виконання [8].

При розгляді зазначеної категорії справ важливим є правильне визначення обсягу (меж розкриття) інформації, яка містить банківську таємницю, що має бути надана банком одержувачу, та мета її використання. Обставини, якими обґрунтовується необхідність розкриття банківської таємниці, мета та межі її розкриття залежать від суб'єкта звернення, його статусу, завдань його діяльності, виконуваних функцій і компетенції [1, с. 301].

Висновки. Досліджуючи судовий порядок розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних і фізичних осіб, можемо зазначити, що цивільним процесуальним законодавством визначається підсудність, порядок розгляду, оскарження та набрання чинності судового рішення. Порядок визначення осіб, котрі мають право звертатися у порядку окремого провадження до суду із заявою про відкриття провадження, у цивільному процесуальному законодавстві не визначено, а, враховуючи незворотність наслідків розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, є потреба у конкретизації переліку суб'єктів, котрі можуть звертатися до суду із заявою про відкриття провадження. Внесення змін до цивільного процесуального законодавства та визначення кола суб'єктів, які наділяються правом порушувати у судовому порядку питання про розкриття інформації, що містить банківську таємницю щодо юридичних і фізичних осіб, стане логічним доповненням зазначеного інституту.

Список використаних джерел

1. Комаров В.В., Світлична Г.О., Удальцова І.В. Окреме провадження : монографія. Харків : Право, 2011. 312 с.
2. Барановський О. Безпека банківської сфери. *Вісник НБУ*. 2014. Вип. 9 (1). С. 20–27. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnbu_2014_6_9. (дата звернення 5.05.2023).
3. Казаков Ю.Ю. Сучасні тенденції розширення кола суб'єктів, які мають право вимагати розкриття інформації, що містить банківську таємницю в українському законодавстві, як ознака трансформаційних змін інституту банківської таємниці. *Правова держава*. 2016. № 21. С. 31–38.
4. Про банки та банківську діяльність: Закон України 07 грудня 2000 р. № 2121-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14/conv#n983>. (дата звернення 5.05.2023).
5. Судова практика розгляду справ про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб : узагальнення від 21 вересня 2009 р. / Верховний Суд України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0003700-09#Text>. (дата звернення 5.05.2023).
6. Постанова Пленуму Вишого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ : Про судову практику в цивільних справах про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб № 11 від 30 вересня 2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0010740-11#Text> (дата звернення 5.05.2023).
7. Коссак В.М. Цивільне процесуальне право України : підручник / за заг. ред. В.М. Коссака. Харків : Право, 2020. 752 с.
8. Цивільний процесуальний кодекс України : Закон України від 18 березня 2004 р. № 1618-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>. (дата звернення 5.05.2023).
9. Маркова О.О., Садикова Я.М. Окреме провадження у цивільному процесі України : навчальний посібник. Суми : 2014. 194 с.

References

1. Komarov V.V., Svitlychna H.O., Udaltsova I.V. (2011). *Okreme provadzhennia. [Special procedure]*. Kharkiv: Pravo [in Ukrainian].
2. Baranovskyi O. (2014). Bezpeka bankivskoi sfery. [Security of the banking sector]. *Visnyk NBU – Bulletin of the NBU* 9 (1), 20–27. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnbu_2014_6_9 [in Ukrainian].
3. Kazakov Y.Y. (2016). Suchasni tendentsii rozshyrennia kola subiektiv, yaki maiut pravo vymahaty rozkryttia informatsii, shcho mistyt bankivsku taiemnytsiu v ukrainskomu zakonodavstvi, yak oznaka transformatsiinykh zmin instytutu bankivskoi

taiemnytsi [Modern trends in the expansion of the range of subjects who have the right to demand the disclosure of information containing banking secrecy in Ukrainian legislation, as a sign of transformational changes in the institution of banking secrecy] *Pravova derzhava – Legal state*. № 21, 31–38 [in Ukrainian].

4. Zakon Ukrainy “Pro banky ta bankivsku diialnist” [The Law of Ukraine “On Banks and Banking Activities”]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14/conv#n983> [in Ukrainian].

5. Sudova praktyka rozghliadu sprav pro rozkryttia bankamy informatsii, yaka mistyt bankivsku taiemnytsiu, shchodo yurydychnykh ta fizychnykh osib [Judicial practice of consideration of cases on the disclosure by banks of information containing banking secrets, regarding legal entities and individuals] (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0003700-09#Text> [in Ukrainian].

6. Postanova Plenumu Vyshchoho Spetsializovanoho Sudu Ukrainy z rozghliadu tsyvilnykh ta kryminalnykh sprav: Pro sudovu praktyku v tsyvilnykh spravakh pro rozkryttia bankamy informatsii, yaka mistyt bankivsku taiemnytsiu, shchodo yurydychnykh ta fizychnykh osib [Resolution of the Plenum of the Higher Specialized Court of Ukraine on consideration of civil and criminal cases: On judicial practice in civil cases on the disclosure by banks of information containing banking secrets regarding legal entities and individuals] Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0010740-11#Text> [in Ukrainian].

7. Kossak V.M. (2020) *Tsyvilne protsesualne pravo Ukrainy [Civil procedural law of Ukraine]*. Kharkiv: Pravo [in Ukrainian].

8. Tsyvilnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Civil Procedure Code of Ukraine]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> [in Ukrainian].

9. Markova O.O., Sadykova Y.M. (2014). *Okreme provadzhennia u tsyvilnomu protsesi Ukrainy: navchalnyi posibnyk [Special procedure in the civil process of Ukraine]*. Sumy: 2014. [in Ukrainian].

Ustinova-Boichenko Ganna,

PhD in Law, Associate Professor

(Donetsk State University of Internal Affairs, Kryvyi Rih)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5821-3832>

Yunatskyi Marian,

PhD in Economics, Associate Professor

(Donetsk State University of Internal Affairs, Kryvyi Rih)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2093-716X>

Abdel Fatah Anna,

(Donetsk State University of Internal Affairs, Kryvyi Rih)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9494-7614>

PROCEDURAL ASPECT OF CONSIDERATION OF CASES ABOUT THE DISCLOSURE OF BANKING SECRETS

The scientific article is devoted to the investigation of the procedural procedure of disclosure of information containing bank secrecy, regarding legal entities and individuals. Proper storage and disclosure of information containing banking secrets is the key to a successful legal society. At the legislative level, all aspects of bank secrecy and the grounds for disclosing the said data are clearly regulated. Court procedure is one of the ways of obliging banking institutions to disclose the required volume of banking information to relevant subjects. The authors analyzed the procedure for opening proceedings in cases of disclosure of information containing bank secrets, regarding legal entities and individuals, determination of jurisdiction, submission of an application, court proceedings, etc. As a result of the scientific research, it was proposed to make changes to the civil procedural legislation in order to specify the list of entities that can apply to the court with a similar statement.

Key words: bank secrecy, separate proceeding, disclosure of bank secrecy, circle of subjects who have the right to demand the disclosure of information containing bank secrecy, trial.

Надійшла до редколегії 12.05.2023